

II Trobada d'Escriptors del Maresme, 7 de maig de 2018

Fina Llorca Antolin

En aquesta III Trobada d'Escriptors maresmenques l'organització ha volgut distingir, com ja va fer els anys passats, una trajectòria literària, i enguany ha pensat, sense dubtar-hi gens, en Teresa d'Arenys. Va ser una decisió anterior a la concessió, ara fa una setmana, del premi Crítica Serra D'Or per l'*Obra* poètica (1973-2015) —que ella subratlla que NO és l'*Obra* completa—, premi pel qual la felicitem també aquí.

He dit que no hi ha hagut dubtes a l'hora de voler reconèixer Teresa Bertran Rossell, Teresa d'Arenys, perquè de quan es va plantejar la segona trobada i l'Asmaa ens va demanar si volíem fer-li algun suggeriment, en apuntar la persona homenatjada, va respondre que havíem coincidit de ple. Estem convençuts que se'l mereix aquest i d'altres reconeixements, que arriben quan la Teresa té una obra poètica —des de començaments del 2017, amb aquest volum reunida i abastable—, no només ben consolidada, sinó que ara ha arribat o podrà arribar a una comunitat més àmplia de lectors.

A la poesia de la Teresa hi hem d'afegir les traduccions de Rilke i dels cants *Tuareg*, *Cants d'amor i de guerra de l'Ahaggar* (1999), que són decididament alguna cosa com la prolongació de l'obra pròpia. I una novel·la, *El Quadern d'Agnès Solà*, una novel·la extraordinàriament complexa, i amb això vull dir rica, on hi caben molts mons i molts viatges: hi ha la natura i hi ha el somni, els somnis; hi ha moltes coses que potser en la poesia no li havien pogut explicar, o que potser volia explicar d'una altra manera. I hi ha un llenguatge bellíssim i la sorpresa del domini de registres diferents, els propis d'una novel·la.

Des d'Aor, un recull amb què a la vintena va guanyar el premi Amadeu Oller per a joves poetes, Teresa Bertran, d'Arenys per sempre, se'ns mostra compromesa amb la paraula, compromesa a totes, no com a hobby o joc —coses no cal dir ben legítimes—, sinó com a aposta radical, com a recerca d'un sentit, diria, per a la pròpia vida, com a contribució del propi viure, com a esforç últim de redreçar, conservar o edificar un paisatge natural, humà i transcendent alhora; com si ens hagués volgut salvar el garrofer i la mar, les campanes i la perla, el país que ja no

veiem, el que era, el que és, el que estem deixant perdre... i aquesta fos la veritable alquímia, la possible, obrada amb una exigència extrema: cap paraula de més, cap paraula fora de lloc. Com la seva manera, en resum, de construir vers a vers, amb el treball de cada dia, un país, el seu, el nostre.

La poesia de Teresa d'Arenys no és una poesia fàcil, és una poesia exigent també amb qui la llegeix, per a qui la llegeix, ja que amb tota l'autoexigència ha estat confegida, però això, lectors, lectores, no ens ha de desanimar. És una poesia en la qual s'hi ha d'entrar, s'hi ha d'entrar *a viure*, diria, a poc a poc, i tornar-hi i anar-hi tornant, ... això potser com passa amb tota la (bona) poesia. Jo us convido, si ja no ho heu fet, a llegir-la, amb tota l'exigència i tota la seriositat, a deixar-vos seduir per la veu de les coses, dels elements, de la natura, de les paraules de cada dia, de les paraules de les arrels, ... Ja sabeu que el plaer de la lectura és molt més alt com més difícil ha estat de guanyar, com més ens ha costat d'abastar-lo. Com ho és també el plaer de l'escriptura, el plaer i el turment de la creació.

I em permeto de convidar-vos a fer-vos amb l'obra poètica, regalar-la, llegir-la, escampar-la... Ja sabeu que el millor homenatge que es pot fer a una escriptora, a un escriptor –què us n'he de dir?– és llegir-la, llegir-lo, comprar les seves obres, fer-la llegir.

I pel que fa a la Teresa, no penseu que es tracta d'una obra per a iniciats, sinó que teniu una ocasió per a iniciar-vos (-hi?) en una descoberta que no sabreu de què fins que us hi endinseu.

Però acabo, de fet no m'han demanat que fes avui aquí una glossa de la seva obra, sinó que digués unes paraules d'acompanyament i d'agraïment, així que: El nostre agraïment a Teresa per aquests anys d'entrega a l'art i per aquesta obra que ens ha posat a l'abast... i que sigui per molts anys més!

Consell Comarcal del Maresme

Dimarts 08 de maig 2018